

سال سوم جنگ و نگاه کردن به ستاره‌ها

دان بائر

معاون اندیشکده کارنگی

دو سال پیش، من به سرعت شش تحلیل را در روز اول جنگ روسیه علیه اوکراین منتشر کردم. حال سومین سال آن جنگ است. در طول دو سال گذشته، نظریه پردازان سیاسی، مورخان و صاحب‌نظران توضیحاتی را برای این ترازوی مطرح کرده و به نقد نظرات یکدیگر پرداخته‌اند. اما در میان همه این تحلیل‌ها، صریح‌ترین توضیح هنوز هم صادق است و آن اینکه جنگ روسیه یک جنگ انتخابی است و هیچ عامل ساختاری یا تاریخی وجود ندارد که آن را اجتناب‌ناپذیر کند. این جنگ انتخاب خونین ولادیمیر پوتین است. بله، اکثریت مردم روسیه از او حمایت می‌کنند. بله، دیکتاتوری پوتین در داخل وابستگی فزاینده‌ای به رفتار جنایتکارانه و خشونت‌آمیز روسیه در خارج از کشور داشته است اما هیچ کدام از اینها سرنوشت‌ساز و الزامی نبود. این جنگ یک انتخاب بود. با فرارسیدن سال سوم این جنگ، به نوشته‌های دو نویسنده نگاه می‌کنم. اولی نویسنده روسی متولد اوکراین، میخائیل بولگاکوف (۱۸۹۱-۱۹۴۰) است که با مخالفت خود با ناسیونالیسم اوکراین و تاریخ جدیدترش، اکنون در اوکراین مورد تحقیر قرار گرفته است. بولگاکوف که در غرب برای نوشتن رمان مرشد و مارگاریتا شناخته می‌شود، اولین رمان خود به نام گارد سفید را در جنگ استقلال اوکراین نوشت.

او نوشت: «همه چیز می‌گذرد - رنج، درد، خون، گرسنگی، بیماری، شمشیر هم می‌گذرد. اما وقتی سایه زندگی و کردار ما از روی زمین ناپدید شد، ستاره‌ها می‌مانند. هیچ کسی نیست که این را نداند. پس چرا چشمان ما را به سوی ستاره‌ها بر نمی‌گردانیم؟ چرا؟» دومی شاعر جوان اوکراینی به نام ماکسیم کریوتسوف است که در سال ۱۹۹۰ متولد شده است. او شعری را که در پی جنایات جنگی روسیه و کشتار در بوچا در سال ۲۰۲۲ سروده بود، با آنچه را که می‌توان به عنوان پاسخی دلخراش به بولگاکوف توصیف کرد به پایان رساند. او می‌نویسد: «ما می‌خواستیم روزها را تا فرارسیدن تابستان بشماریم / می‌خواستیم بچه‌ها را بشماریم / بچه‌ها را بشماریم / ستاره‌ها را بشماریم / می‌خواستیم تا صد بشماریم تا بخوابیم / شماره ۱۷۶ اینجا خوابیده / شماره ۲۰۱ اینجا خوابیده / شماره ۱۶۲ اینجا خوابیده / در آرامش بخوابید.» بخش اول درباره انتخاب‌هایی است که انجام نشده است، بخش دوم درباره انتخاب‌های حذف‌شده است. خشونت همیشه تلاشی است برای سلطه و این همان کاری است که جنگ انجام می‌دهد. جنگ، انتخاب‌های انسان‌ها را از بین می‌برد؛ انتخاب‌هایی را که اغلب آن‌ها نه تنها برای تاریخ، بلکه حتی برای خاطرات خودمان بیش از حد پیش‌یافتاده هستند چرا که زندگی روزمره ما را تشکیل می‌دهند. پس از گذشت دو سال از جنگ روسیه علیه اوکراین، خطرات - اخلاقی و سیاسی - تغییر نکرده است اما در بقیه اروپا و در آمریکای شمالی، احساس فوریت و ارتباط با جنگ کم‌رنگ شده است. بسیاری از ما نسبت به گزارش‌ها و تازگی انسانی بی‌حس شده‌ایم، بسیاری در غرب - حتی کسانی که همچنان از اوکراین حمایت می‌کنند - از اهمیت

شکست روسیه برای امنیت اروپا و به‌طور غیرمستقیم برای امنیت همه مردم روی زمین در برابر جنگ‌های تجاوزکارانه چشم‌پوشی کرده‌اند. بله، دو سال زمان زیادی برای تمرکز بر جنگی است که ظاهراً قرار نیست تمام شود. اما اگر ایالات متحده و متحدانش نتوانند توجه خود را به موضوعات بزرگ متمرکز کنند، چگونه می‌توانند توقع موفقیت در جهاتی پیچیده و خطرناک را داشته باشند. ایالات متحده می‌تواند به حمایت از اوکراین به‌طور نامحدود ادامه دهد. واشنگتن تقریباً یک تریلیون دلار در سال برای دفاع هزینه می‌کند و در مقایسه، حمایت از اوکراین بخش کوچکی از هزینه‌های دفاعی کلی است. اروپا نیز می‌تواند حمایت خود را حفظ کرده و افزایش دهد. نباید اجازه داد که انتخاب پوتین بر انتخاب اروپا و آمریکا پیروز شود. انتخاب رهبران و گذر زمان در کنار هم تار و پود سیاست بین‌الملل را می‌سازند. با شروع سومین سال جنگ و از آنجایی که ایالات متحده و اروپا به طرق مختلف در حمایت از اوکراین دچار تزلزل شده‌اند، نگاه کردن به بالا دشوار است؛ دشوار است بدانیم برای دیدن ستاره‌هایی که بولگاکوف فکر می‌کرد باید به دنبال آنها باشیم به کجا باید نگاه کنیم. بسیاری از نوه‌های راهنمای ما محوشده‌اند، از جمله اینکه ماکسیم کریوتسوف، شاعر اوکراینی، در دفاع از کشورش در برابر تهاجم روسیه در ۷ ژانویه ۲۰۲۴ کشته شد. او سی و سه‌ساله بود.

عکس: Reuters

باززنده در خانه

با وجود شکست نیکی هیلی در رقابت مقدماتی ایالت خود آیا او می‌تواند ترامپ را شکست دهد؟

شکست در خانه

طبق نظرسنجی‌ای که پایان رای‌گیری انجام می‌شود، ترامپ در میان مردان و سفیدپوستان بیشتر است و هیلی در مناطق روستایی و حومه شهری ضعف الکتورال او به‌شمار می‌رود. هیلی در میان تمام گروه‌های سنی بیشتر است. او تنها در میان رای‌دهندگان لیبرال و میانه‌رو برنده است در حالی که میزان حمایت تحصیل‌کنندگان از دو نامزد بسیار به‌یکدیگر نزدیک است.

اما این شکست بی‌هزینه هم نبود. شبکه «آمریکایی‌ها برای اقدام رفاهی»، یکی از بانفوذترین سازمان‌های محافظه‌کار آمریکایی، که پشتوانه چارلز کوک میلیاردر را دارد، اعلام کرد که حمایت مالی خود از کارزار نیکی هیلی را متوقف می‌کند. این سازمان همچنان به حمایت خود از هیلی برای ریاست‌جمهوری ادامه می‌دهد ولی نه در قالب پول نقد، بلکه با کلمات.

عبور رای‌دهندگان از پیگردهای قانونی و اشتباهات سیاسی ترامپ

یک ماه از رای‌گیری نیهومپشایر، آخرین رقابت قابل‌توجهی که ترامپ را مستقیماً در مقابل هیلی قرار داد، گذشته است. برخلاف نتیجه قاطعانه ایالت کارولینای جنوبی، ترامپ هفته‌های گذشته را بدون اشتباه و آسیب نگذرانده است.

یک قاضی نیویورک ترامپ را به دلیل اغراق در اعلام دارایی خالص و فریب بانک‌ها به پرداخت ۴۵۰ میلیون دلار محکوم کرده است. هیئت منصفه دادگاهی در منهتن به ترامپ دستور داد تا ۸۳ میلیون دلار را به ای. جین کرول، نویسنده، به دلیل بدنام کردن او پس از اتهام به تجاوز، پرداخت کند. تاریخ دادگاه دیگری برای اواخر مارس برنامه‌ریزی شده تا به اتهام ترامپ برای پرداخت حق‌السکوت به استورمی دنی‌یلز در سال ۲۰۱۶ رسیدگی شود. گزارش‌های کارزار انتخاباتی ترامپ نشان می‌دهد که رئیس‌جمهور پیشین آمریکا در سال ۲۰۲۳، ۵۰ میلیون دلار برای صورت‌حساب‌های قضایی‌اش پرداخت کرده است؛ اینها فقط مسائل قضایی ترامپ بودند.

او گفته است که روسیه را تشویق می‌کند تا هر کاری می‌خواهد با کشورهای اروپایی که مشارکت مالی کافی در ائتلاف ناتو ندارند، انجام دهد. کارزار انتخاباتی جو بایدن هم از این موضوع برای تبلیغات میدانی‌اش استفاده می‌کند. در عین حال ترامپ قرار است عروس خود را به‌عنوان رئیس‌مشترک کمیته ملی جمهوری خواهان منصوب کند که اتهاماتی از انتصابات فامیلی را به‌همراه خواهد داشت.

ترامپ، مایکل هیلی، همسر نیکی را که به‌عنوان گارد ملی به آفریقا اعزام شده، در ایالتی که سنت نظامی

هیلی برای اینکه بتواند در رقابت کارولینای جنوبی ترامپ را شکست دهد، کارزار خود را تهاجمی‌تر کرد. برای تبلیغ‌های تلویزیونی بیشتر هزینه کرد و اتوبوس زرق و برق‌دار جدیدی را برای گشت‌وگذار در ایالت راه‌اندازی کرد. مشاوران هیلی تاکنون توانسته‌اند بخش‌های انتخابات مقدماتی ریاست‌جمهوری را با دقت و موفقیت مدیریت کنند. آنها به‌شدت به خود افتخار می‌کنند که از معیارهای به‌خصوصی که هیلی باید کسب کند تا موفقیت او محسوب شود، اجتناب کرده‌اند. او قطعاً از اینکه در ایالت آیووا سوم شد، ناراحت است اما همچنان آن را رقابتی دونفره می‌داند (که درست است، ران‌دی سانتیس به‌سرعت کناره‌گیری کرده بود). درست است که او در نیهومپشایر، ایالتی که مستقل‌ها مشارکت بزرگی داشتند و هیلی حمایت فرماندار محبوب آن را داشت، برنده نشد، اما تلاش کرد تا سهم خود را به ۴۳ درصد برساند و با اختلاف خیلی کمتر از آنچه برخی نظرسنجی‌ها پیش‌بینی کرده بودند، بازنده شود.

مدیریت انتخابات به او کمک کرد تا نسبت به «بقیه رقفا» که نامی است که بقیه رقابیش به‌جز ترامپ را خطاب می‌کند، در رقابت باقی‌مانده اما هیچ استراتژی‌ای را برای پیشی گرفتن از آخرین «رقیق» در دسترس‌ساز خود مشخص نکرده است.

نتایج رای‌گیری روز شنبه چرخش کمی داشت. تنها معیاری که تیم هیلی بنا گذاشته بود این بود که او نیاز دارد میزان حمایت‌های خود را افزایش دهد اما شنبه‌شب زمانی که روی صحنه رفت، آن را به ۴۰ درصد رسانده بود. او گفت: «من حساس‌دارم. می‌دانم ۴۰ درصد، ۵۰ درصد نیست اما همچنین می‌دانم که ۴۰ درصد گروه کوچکی نیست.» اما به گزارش شین گولدمیکر، خبرنگار نیویورک‌تایمز، با این میزان برنده هم نیست.

گمانه‌زنی‌های بسیاری درباره انگیزه‌های اصلی هیلی برای باقی ماندن در این رقابت وجود دارد: برخی از افرادی که در نشست ۲۰۲۴ سازمان محافظه‌کار Principles First شرکت کردند، می‌گویند باقی ماندن هیلی در رقابت شاید به این دلیل است که زمانی که ترامپ به‌خاطر ۹۱ اتهامی که در ۴ کیفرخواست خود دارد، محکوم شود، او می‌تواند به‌عنوان نامزد ذخیره وارد شود

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

دونالد جی ترامپ در ایالت‌های غرب میانه آمریکا از نیکی هیلی پیشی گرفت و او را در شمال شرق شکست داد. بر غرب آمریکا چیره شد، حالا هم فرماندار پیشین دو دوره کارولینای جنوبی را در ایالت خودش شکست داد. نیکی هیلی ۵۱ ساله و از خانواده مهاجران هندی‌تبار است که در کارولینای جنوبی به‌دینا آمده است.

پس از گذشت حدود ۶ هفته از رقابت‌های مقدماتی ریاست‌جمهوری حزب جمهوری‌خواه در ایالت‌هایی که دارای تنوع جغرافیایی، جمعیتی و ایدئولوژیکی هستند، حتی حامیان پرشور هیلی باید چشم‌هایشان را تنگ کنند تا کم‌رنگ‌ترین مسیر او برای رسیدن به نامزدی انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴ را ببینند.

نتیجه انتخابات کارولینای جنوبی به‌محض به پایان رسیدن رای‌گیری اعلام شد و در عرض چند دقیقه ترامپ با هیجان بسیاری روی صحنه رفت تا اشتباهی که در نیهومپشایر مرتکب شده بود، تکرار نکند. در نیهومپشایر هیلی حتی با وجود شکست اولین نقری بود که سخنرانی کرد و چنان با حرارت حرف زد که ترامپ را رنجانده بود.

اما هیلی، سفیر پیشین سازمان ملل در دوران تصدی ترامپ همچنان وعده می‌دهد که راهش ادامه دارد و به جمهوری خواهان هشدار داد که دنباله‌روی از ترامپ با ۴ کیفرخواستی که دارد، شکست او را در رقابت نوامبر ۲۰۲۴ رقم خواهد زد.